

לב:

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ג מהלכות ביאת
מקדש הלכה יח:
ב מיי פ"ו מהלכות קרבן
פסח הלכה ה:
ג מיי פ"ג מהלכות ביאת
מקדש הל' ו ופ"ו מהל'
בית הבחירה הל' יז:

תורה אור השלם

1. וְשִׁלְשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים
תֵּשֵׁב בְּדַמִּי סְהֵרָה בְּכָל קֹדֶשׁ
לֹא תֵנֶה וְאֵל הַקֹּדֶשׁ לֹא תָבֹא
עַד מָלֵאת יְמֵי סְהֵרָה:
וַיִּקְרָא יֵב, ד'
2. וַיַּעֲמֹד יְהוֹשֻׁעַט בְּהֶחֱלֵ
וַיְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּבֵית יְהוָה
לִפְנֵי הַחֹצֵר הַחִשּׁוֹה:
דְּה"ב כ, ה

גליון הש"ס

וְנֹא אִמֶּר קוּלָא אִרְלִי מִמָּא
 וְהַכְּנִיעַ עֲדָה לְפָנֵינוּ לִקְרָא. ע"י
 'חוס' שְׂדוּת דָּף ק' ע"י דָּף
 מִלְּהָ עֲנִינוּ וְכִי וְעַי אִרְלִי דָּף דֵּה
 ע"י 'חוס' דֵּה מַעֲלִי שְׂנִתְמָא
 'שם אָף בִּיחָא בְּמִקְצָת.
 עֵינִי לִקְמֵן דָּף דֵּה ע"י 'חוס' דֵּה
 שְׂנִתְמָא בְּמִקְצָת שְׂנִתְמָא
 בִּיחָא. ע"י שְׂדוּת דָּף ק' ע"י
 'חוס' דֵּה מִלְּהָ: [שם א"ל מִסּוּדֵן
 מִצְּרִי מִצְּרִי הוּאִיל הוּדֵר
 מִצְּרִי וְכִי. ע"י פִּסְחִי דָּף ק'
 ע"י 'חוס' דֵּה אִכְנוּ נִקְוִי
 לְעִשָּׂה:]

מוסף רש"י

[illegible]

וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר דְּבַר תּוֹרָה אַפִּי עֲשֵׂה אִין בּוּ. לְפָרוּשִׁי צְרִיכָא קֵלְמִי וְלֹא לְאִיפְלוּגִי דְּר' יוֹחָנָן לֹא מֵנָה הוּא כְּדִמּוּכָה בַּפֶּקֶד כְּדִכְתּוּבָת (דף ט.) גְּבִי חֲתָנִים מִן הַמִּנְיָן וּמִשְׁנֵי יוֹחָנָן רַב מֵנָה וּפְלִגִּי וְר' יוֹחָנָן כֵּן הִיָּה לָנוּ לְאִסּוּר מִפְתַּח הַר סְמִיכָה נְמִי חֲתִיב לִפְנֵי וְסוּמִךְ שְׁחִיטָה נְמִי אִסּוּר וְשְׁחִיטָה הָא מְנִי שְׁמִינִי וְשֹׁחֵט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לִפְנֵי ה' שְׁמֵעוֹן הַחִימִיכִי שֶׁל שׁוֹחֵט לִפְנֵי ה' בֶּן הַבֶּקֶר לִפְנֵי ה' שׁוֹחֵט לִפְנֵי ה' שְׁמֵעוֹן הַחִימִיכִי שֶׁל שׁוֹחֵט לִפְנֵי ה' אָמַר עוֹלָא שֶׁהַכֹּהֲנִים יָדוּ לִפְנֵי לֹא תִגַּע יְגו' מִקְשִׁי בִּבְמִקְצַת שְׁמָה נְגִיעָה אָמַר בִּיאָה אִתִּיבִיָּה רַב הַשָּׁחַל שְׁמִינִי שְׁלֹו לֵהּ קְרִי בּו בְּיוֹם וּמִבֵּל אִין מִבּוֹל יוֹם אַחֵר כִּנְכֵּם זֹו שִׁישׁ בּו כִּרְת וִידְחָה עַי יוֹחָנָן אָמַר דְּבַר תּוֹרָה יוֹעֲמָד יְהוֹשֻׁפֶּט בְּקָה ה' לִפְנֵי הַחֲצָר הַחֲדָר אָמַר ר' יוֹחָנָן שְׁחִיטָה וְאִמְרוּ מִבּוֹל יוֹם אִין

אמרת ב'יאה במקצת יד'ה (6) בבהונות אי' כרת הוא א"ל * ממ' והותר לצרעתו הותר קסבר עולא רוב' זבים והותרו לטומאתן הותר מ' דמי טומאה אישר (7) אמר ל'ה דלמא טמאי מתים ונעשו לטומאתן הותרו לז' ואכתי לא דמי מצוו' ואישתרי' אישתרי' טו' אידחאי להא לא א' אדרבה איפכא מסתמא להא אישתראי ולהא דחוי' הוא מה ל' חד

ההסמך דאפי' ואמר טעבול יום ד'ז לאו כוז דמי אסור ליכנס למחנה
 לויה דקאמר התם מה אהל מועד מחוסר כיפורים לא עייל אף התם
 דממי במחנה לויה מחוסר כיפורים לא עייל ומקרא דריש התם דקממי
 התם בצרייתא וזא לפי' ה' אל פתח אהל מועד לשער נקוור אימתי הוא
 דאז בזמן שטעבול ועשה הערש שמש ונראה דווקא טעבול יום ד'ז שלש [א]
 אלויות שטעבול יום ו' ומחוסר כיפורים דאיכא תרתי קאמר במחנה
 לויה ובי מסיק התם אלא אמר אביי טעבול יום ד'ז לאו כוז דמי ואפי'
 הכי כיון דמחוסר כיפורים לא עייל כלומר דאיכא תרתי ולאן מלשון
 וזח דריש דאס כן גבי נזיר דתמיז ביא שמי תורים וגו' הוה לן למי
 ולאו מחוסר כפרה והא דאמר הבא כשראה קרי זו כיום וטעבול דמי
 על טומאה אחת אלא טעבול יום משום קרי [ב] ומחוסר כפרה משום
 נציגיה דטמא שרץ ואפילו טמא מת נכנסין להר הבית כדדרשינן
 וזא ממשאיה את עצמותי וס'ק עמו מצינו אכל לפי מה שפירשין דרבי
 דאמר דאסורי דתנן פ"ק דכלים [מ"ח] החיל מקודש הימנו שפי' עובדי כו
 טעבול יום נכנס לשם וכוה' [א] טעבול יום אפילו דטמאין מת דשרר
 דאף על גז דמשתחו חוץ לשמי מחנות המירו לו משום פו
 וזא' מנלן שחידשו מטעבול יום אימא שחידשו ממת עצמות
 עזרת נשים דמוכח ביחזקאל (פרק ה') ואילו מת וטמא מת מצינו
 עילי אכיד עילי דלדברה משם קיעתא דלברי [ב] דשאני מזורע
 דלדברא ואיכא למימר מתוך שהותר לזרעמו הותר לקיריו
 והשתא אתי שפיר הא דאמר בפ"ק דביבמות (דף ט.) מי לא מ
 שאלא יאז בשעה שהיא ראויה להציא קרבן מנה היל' למדוע עולא אלנא
 הותר לקיריו וענינן זה ה' לפרש מטרון דפ' הרועה והלחיים (סו
 וואפילו כהנא [א] והכתיב וכל מנחת דב' כליל תהיה ואמר ל

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

אין וכוון דבעינן מיבק לסמריה שחיטה ^(ח) אין
ושושט אמת בן הבקר לפני ה' ואין השוחט לעזרה:
לפנים מן הנשחט. לפנים מן הצהמה: ה"ג שוחט את

בן הזקן יהיה לפני ה' : [מה] נגיעה.

סַתֵּם בַּמִּקְנֵה הָרֶחֶל: שֶׁחַל שִׁמְעִי שֶׁנֶּה
וְהִיא לֹא הָיָה לִיכְנֹס לָהּ הַבַּיִת לַחֲלָל
שֶׁעַד נִקְנוּר שָׁלָה נִמְקֶדֶשׁ ^(י) לַהֲכֵנִים יָדָיו
לְבַהֲנוֹת: וְרָאָה קָרִי. וְצֵל קָרִי אֵין נִכְנָס
לָהּ הַבַּיִת דְּלִמְאִר ^(ז) בְּאֵלּוּ דְּבָרִים (פְּסָחִים)
דְּמִסָּה: וְכֵן וְכֵן לִכְרוֹת בְּכָל קָרִי
שֶׁשִּׁמְעָתָהּ חֹל לִשְׁמִי מַחֲנוֹת דְּלִמְאִרִין
הַתֵּם: אַע"פ שֶׁאֵין עֲבוֹל יוֹם אַחֵר.
שֶׁל טוֹמְאָה קָרִי נִכְנָס לָהּ הַבַּיִת

דקסער ^ו טבול יום דאז מוז מר ^ח און נעגס. ומכניס ידיו לעזרה ליתן מדם האשם ומלוג השמן על צהונתיו כדי שיטרה לאכול פסחו לערב והוא יטלנו לעזרה היום לשחוט ולזרוק עליו אצל הוא לא יכנס לעזרה (ושוטט צסכין ארוכה) ^ט דטבול יום שנכנס לעזרה בזרת כדאמר' בהקומ' רבה (מנחות כו:) ^י מוטב יצא עשה. של פסח שיש צו כרת: וידחה עשה. דעילוח טמאים מהר הבית שאין צו כרת שאין ענוש כרת אלא מחומת העזרה ולפנים: ^{יא} אפי' עשה אין צו. צהר היום יצא לגבי טבול יום דקסער טבול יום דאז לא מוז דמי ^{יב} נכה ^{יג} הכהל החדש ^{יד} הר הבית שחידשו בה צהלכותיה: אידי ואידי עשה של כרם. טבול יום לגבי עזרה בזרת הוא והא קא מעיל ^{טו} לעזרה שהרי אי אפשר להוציא דם האשם לחלל השער דמיפסל ביצוא: ממונך. ממשאך צבאתה ^{טז} עלי הטוביד אכביד עליך. ממאזרה היציבות שגזירת הכתוב היא אכלו שהותרה לו ביאה בזמקת שהרי ממוסר כפרוסה הוא והוא מכניס ידיו לצהונות: הואיל והותרה. ביאה מקמט ^{יז} לזרעתו: הותרה. אף לטבול יום של קרי שלו: אמר רב יוסף. שמע מינה מדעולא דאמר הואיל ואישתרי להא אישתרי להא: רובן. של ציבור וצין בפסח ולא נדחית טומאת יציה אכלן ^{יח} ונעשו טמאי מתים צו ביים הואיל והותרו לטומאת המת שגזרה אכלן הותרו לציבתן ^{יט}: טומאה אישטריא. שצאה

מקומה ולא דמי למלורע דהסח איכא
אסירא ליה בתרייתא לא חמירא לך
מר אבל הכא כי הוה זיבה גרידמא הוו
הנאה עלייהו אישטרו ^{טו} להו: הואיל
יזין נאסרין מחמת האמרונה שפרי
זרה יהיה וזו מותרים היום:
גמרה ^{יז} עליו מורה ביאה במקצת:
טומאה

ס' דרז בעל שמי רחיות ודבנע קרי שר
מחוסר ביפורים אין אלן שני הדברים
ט' צנרימא ורמא קרי ולא טמא שר
בסור אלא פרק היה נועל (דף כ:) ויח
קסור אלא מדרבנן כולו ממיס נמי
ל שכן צבורת נשים כדמי התם שאין
ל וגרמא לפרש דלצרותא נקט ורמא
מברו טבור יום אר יבנם למחנה
מע דלא חידשו אלא על חצר ואחר
פירוש ממשאך שגלת להכבד
משמע דווקא צו ביום דלא בשעת
מקצת לא שמה ביחא אפי' מאתמול
שלישי [שמיני] שאינו מכניס לר' ע
עולא משום דהואיל והוסיף לנצור
מנתתא לכהנתא אלהתא קדקצר עולא
ס' צפרה כלומר משם אכבד עליך

מסורת הש"ס

(א) ת"כ ויקרא נדבה פרש
ד ה"א, (ב) (יומא ללא)
(ג) פסחים זב. יצמות ז"ש
(ד) פסחים ויצמות ז"ש ע"ש
הוריות ה"ז ע"ש, (ה) עיין ירושל'
עירובין פ"ה ה"א, (ו) כלים פ"א
מ"א, (ז) ר"ה ד. חולין קכג.
(ח) עיין לקמן לג., (ט) פסחים
פה: י' נזיר מ"ז. פסחים
סז., (י) כלים שם:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ידיה לבהונות: (ב) שם זיבה לא אישתראי דלמא כנ"ל ותיבות אמר ליה נמחק: (ג) שם אמר ליה אין אמר ליה ואכתי:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible][illegible]

הטמאים (יבמות שם): מטונג. הגעמין (חולין קלב). הואיל והותר לצרעתו. הואיל והותרה לו אותה בילת מקלח לזרעמו אע"פ שעשו יבמות שם). אלמא הואיל ואשתרי חד איסורא אישמרי נמי איך דהי גביה (יבמות שם):

[illegible]